A°. 1844. N°. 19.

MAANDAG DEN 12den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 9 Februarij 1844.*

(3308) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van JOHANNES PHILIPPUS HAASE JUNIOR, Echtgenoote en Kinderen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 9 Februarij* 1844.

(3353). Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 8sten dezer maand No. 151, is aan den minderjarige MARTINUS MARIUS ALEXANDER COUPIJN Jr. verleend *Brieven van Venia Aetatis in Communi forma.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 9 Februarij 1844.*

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie,* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slaven *Willem* en *Carolina,* toebehoord hebbende aan F. C BERKFELDT.
2°. Aan de Slavin *Chrisje*; toebehoord hebbende aan H. C. van GREEVE.
3°. Aan de Slavin *Martha*; toebehoord hebbende aan A. A. SALOMONS.
4°. Aan den Slaaf *Frans*; toebehoord hebbende aan F. F. GROENEWALD.
5°. Aan de Slaven *Affie*, *Simon*, *Zemire*, *Kwassie* en *Nanoe*; toebehoord hebbende den Boedel van wijlen de Wed. M. H. NAHAR geboren JESSURUN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

JOSEPH BERKFELDT.
CAROLINA JACOBA BERKVELDT.
PETRONELLA CHRISJE VAN GREEVE.
JOSEPHINA MARTHA HEINO.
FRANS JACOB GROENEWALD.
CAROLINA AFFIE HAPERT.
LAMBERTUS SIMON HAPERT.
ELISABETH ZEMIRE HAPS.
JAN HAPS.
JOHANNA HAPS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

TRANSPORTEN.

(1141) Den 26sten Januarij 1844. M. A. KEIJSER Vendumeester, aan WILLIAM ELDER, van het Erf en Gebouwen, aan de *Knuffels Gracht*, Oude Wijk La. B. No. 144 en 145, Nieuwe Wijk La. A. No. 287.

Idem. Dezelve als voren, aan A. WARNSINGH, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vrede Straat*, Oude Wijk La. D. No. 661, Nieuwe Wijk La. E. No. 147.

Idem. D. M. UHLENKAMP, aan K. DE WIT, van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Groote Water Straat*, thans bekend onder No. 130 1ste Buitenwijk, vroeger La. A. No. 110 en 111.

Idem. J. F. FAVEREIJ, aan M. M FRITSCH, voor hare minderjarige Dochter A. W. FRITSCH, van het Erf en Gebouwen, aan de *Hooge Straat*, Nieuwe Wijk La. E. No. 355, Oude Wijk La. D. No. 766.

Den 1sten Februarij. J. J. G. SPILKER, aan J. C. HOSTMAN geb. HEIDWEILLER, van den Grond *Overbrug* en *Cromenie* c. a., gelegen aan de rivier *Suriname*, La. A. No. 52.

Den 5den. S. M. BUSCHMAN geb. ABENDANON, en M. J. ABENDANON, aan A. H. DE VRIES geb. ABENDANON, van *twee vierde* aandeelen in het Erf en Gebouwen, aan den *Waterkant*, Nieuwe Wijk La. C. No. 148, Oude Wijk La. C. No. 330$\frac{1}{2}$.

Den 6den. DD. J. DE MEZA, aan M NOB, van het Erf, aan de *Rust en Vrede Straat*, Nieuwe Wijk La. D. No. 33*a*., Oude Wijk La. D. No. 212.

HIJPOTHEEK.

Den 5den Februarij. J. F. ROUX qq. E. C. H. PFAFF, *eerste Hypotheek*, ten behoeve J. F. ROUX qq. PIETER POEL EN ZONEN, te vestigen op $\frac{1}{12}$ aandeel in de Plantaadje *Sorgvliet* c. a., aan de rivier *beneden Commewijne.*

Paramaribo den 7 Februarij 1844.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname.*
A. VAN MEERTEN.

OPENING:

der inschrijvings-billetten van de 51 Balen witte bast *KOFFIJ* der Plantaadje *Mijn Vermaak*, aankomende den Boedel F. BEUDEKER, — HEDEN VOORMIDDAG ten *tien* ure.

Paramaribo, den 12 Februarij 1844.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,
(4497) F. C. COBLIJN.

De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Woensdag den 14den dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: ISAK H. LOPEZ, ROBERT AITKEN, JULIUS van het LAND, WILLEM Jr. NASSIJ, PETRUS F. LABADIE, HENDRIK P. HEN en DANIEL CAMERON.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 9 Februarij 1844.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

WIJKMEESTERS der Wijk La. D. zullen op Zaturdag den 17den dezer, een aanvang maken, met de jaarlijksche Opname ingevolge Publicatie van 5 / 6 Maart 1828.

In-Officieel Gedeelte.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 November 1843.)

NEDERLANDEN.

UTRECHT, *10 November.*

In de *Prov. Utr. Courant*, leest men den volgenden aan de Redactie gerigten brief:

» Met genoegen lezen wij van tijd tot tijd in uw blad de voltooijing van den spoorweg van Utrecht op Amsterdam; niet minder, dat de ondernomen proefritten goed waren uitgevallen; dat de weg zelve niets te wenschen overliet, de rijtuigen net bewerkt en met smaak waren ingerigt; en eindelijk dat die weg voor het publiek zal zijn opengesteld; maar, wat ons minder beviel, dat men nu reeds schijnt te wedijveren omtrent het geringe tijdsbestek, waarin de togt zal worden volbragt; zoo lazen wij van » 1 *uur en* 10 *minuten*;" van » 60 *minuten*"; maar in het *Handelsblad* van Donderdag reeds van » 58 *minuten*;" even als of de spoed van eenige minuten voor de zaak en de deelneming zoo bijzonder voordeelig zal zijn. Wij gelooven dit niet, maar vernemen veeleer, dat de toeloop op *zoodanige* snelheid velen zal afschrikken; en, nadat wij in berigten uit andere rijken de gevolgen van overdrijving met spoorwagens hebben leeren kennen, meenen wij, op grond van het gevoelen van deskundigen, de administratie van den Rijnspoorweg geen ondienst te doen met den raad, om, vooral in de beginne, niet den kortst *mogelijken* tijd te zoeken; maar den langst *noodigen* te nemen, zoo doende vooruitgang met voorzigtigheid te paren, en zoo veel mogelijk te trachten ongelukken voor te komen, zeker, immers in de hoop, dat dit velen zal aanmoedigen om dit middel van vervoer door deelneming te bevorderen."

NIJMEGEN, *16 November,*

Op den 3den dezer hebben twee artilleristen in eene herberg alhier twist gekregen, omdat de een het *glas* van den ander ledigde, met dat gevolg, dat men handgemeen werd. De een is gewond op straat gevonden en naar het hospitaal gebragt, alwaar hij den 9den is overleden. De vermoedelijke schuldige is gearresteerd.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 *November*

Te Metz is, waarschijnlijk op dit oogenblik, door den aldaar zittende krijgsraad een doodvonnis geslagen tegen een deserteur, voor wien zich om de bijzondere omstandigheden, de algemeene belangstelling verklaart, en ten wiens behoeve ook waarschijnlijk alreeds, bij een smeekschrift de menschlievende tusschenkomst der Koningin, tot het verwerven van zijn pardon ingeroepen is. De zaak is deze.

Reeds in het begin van dit jaar, verscheen voor den 1sten krijgsraad van de 1ste militaire divisie, zitting houdende te Parijs, de artillerist Gardy, beschuldigd van desertie. Hij had zijne vanen verlaten, om zijn beroep van schrijnwerker en timmerman voort te zetten, ten einde in de behoefte te voorzien van zijne moeder en van zijne beminde, die beide in nood

druftige omstandigheden verkeerden. Alvorens zich in dienst te bevinden, had hij zich herhaalde malen door blijken van moed en van braafheid doen onderscheiden; zoo onder anderen, had hij bij den brand van den Italiaanschen schouwburg, een kistje met bankbiljetten gered en geweigerd eenige belooning daarvoor aan te nemen.

Ditmaal vrijgesproken, was hij, tot volbrenging van zijnen diensttijd, naar zijn regement terug gezonden. Het regement werd verplaatst naar Metz en Gardy volgde hetzelve; maar het verwijderd zijn van zijne moeder en zijne beminde, werd hem weldra ondragelijk; hij verliet andermaal zijn korps en kwam in de hoofdstad terug, om er zich op nieuw aan den arbeid te wijden. Het duurde niet lang of hij werd door de gendarmerie gearresteerd en terug gevoerd in de eigen gevangenis, uit welke hij onlangs ontslagen was geworden. Zijn korps te Metz in garnisoen liggende, is het evenwel daar, dat hij ditmaal te regt zal moeten staan voor den krijgsraad, en op dezen zal de droeve verpligting berusten, om het doodvonnis overeenkomstig de wetten, tegen hem te slaan.

Zijne beminde zich in staat van zwangerschap bevindende, heeft hij inmiddels den wensch te kennen gegeven, dat hem vergund mogt worden, voor zijne overbrenging, veroordeeling, en strafvoltrekking, zich wettiglijk met haar in het huwelijk te verbinden. Dit was hem toegestaan, en nu zag men dezer dagen aan den burgerlijken stand der mairie, de beide volgende tooneelen van weelde, vreugde en geluk; en van armoede, weedom en ellende. Eerst verscheen er, om zijn huwelijk te doen inschrijven een jong, vrolijk paar uit die bevoorregte standen, die bij zoodadige plegtige gelegenheden, niet behoeven te ontzien om praal en luister aan den dag te leggen; toen dit prachtig uitgedoschte paar, omstuwd van eenen stoet van bloedverwanten en bruilofs-genoodigden de mairie weder verliet, verscheen er een tweede paar; maar welk een verschillend tooneel; met waggelenden en schier bezwijkenden tred naderde eene jonge vrouw met roodbekreten oogen; geen diadeem, geen krans, zelfs niet het geringste bloempje, gaf te kennen, dat ook zij, de bekrachtiging der wetten kwam inroepen, bij den band die zij voor haar verder leven, met haren geliefde ging knoopen; maar nevens haar, en aan de zorg wiens stijge, op welke hij haar ondersteunde genoodschikte: mee den bruidegom, trad een jong militair, wiens mannelijk gelaat, eene diepen en droeve zielaandoening verried; slechts twee eenvoudige ambachtslieden waren de getuigen van dit tweede paar, het had evenwel ook zijn heer luisterlijk gevolg, te weten een officier van den staf en een geleiden van gendarmes. De bruidegom was Gardy, wien te Metz zijn doodvonnis bereidde.

Op de vraag, door den officier van den burgelijken stand, aan de droeve bruid, die weldra echtgenoot, maar ook weldra weduwe zal wezen, gerigt, of zij den bruidegom Gardy tot haren man begeert, slaakt zij een akeligen gil en valt zij in onmagt; tot zich zelve teruggebragt, hoort men flaauw het treurig ja aan hare lippen ontvloeijen en de vereischte formaliteiten worden, te midden van tranen en geween, verder voortgezet.

Na den afloop, noopt de staf-officier de jonggehuwden, zich het laatst vaarwel te zeggen; op deze uitnoodiging stort de jonge vrouw, als levenloos aan de voeten van haren echtgenoot, den gevangene, en deze, insgelijks meer dood dan levend, wordt van haar afgescheurd en weggesleept.

„Het is, door dit tooneel geschokt, dat de omstanders den naam der Koningin hebben doen hooren en dat er besloten is, de menschlievendheid eener vorstin, echtgenoote en moeder, ten behoeve eener echtgenoote en aanstaande moeder in te roepen, tot het verwerven van het pardon voor hem, die zijn leven, slechts uit liefde voor zijne moeder en zijne beminde, naar de gestrengheid der krijgswetten heeft verbeurd.

— Ten opzigte van het koloniseren van Algerië, leest men onder anderen het volgende artikel in het dagblad van Toulon.

» De voordeelen die aangeboden worden aan landverhuizers, die naar Algerië, willen oversteken, om er zich te vestigen, zijn onbetwistbaar; ook zien wij sedert eenige maanden hier in onze haven veel kuldige gezinnen van Elzassers, Zwitzers, enz. aankomen, die zich achtervolgend in schepen en de Europesche bevolking der nieuwe kolonie gaan vermeerderen. Vroeger, en voor dat het gouvernement het voornemen om het noorden van Afrika te koloniseren, stellig verklaard had, zag men wel aard- en andere werklieden zich derwaarts begeven, in de hoop van hunnen toestand door eenen voordeeligen arbeid te verbeteren; maar die landverhuizers werden ten onregte als wezenlijke kolonisten beschouwd. De ware kolonisten, zij die zich grondvast moeten maken, gaan er nu eerst heen; zij gaan zich met der woon vestigen in de dorpen, die in de vlakte van Mitidja zijn aangelegd, en te oordeelen naar de beweging, die wij sedert eenigen tijd opmerken, bestaat er alle reden om zich te vleijen, dat het rondom Algiers gelegen land weldra geheel bebouwd zal wezen. Reeds verzekert men ons, dat het land, langs de geheele linie van Algiers tot Blidah, een geheel ander aanzien bekomen heeft.

» Van haren kant heeft de godsdienstige secte der Trappisten, ook thans bezit genomen van dat gedeelte van de vlakte van Staouële, hetwelk haar door het gouvernement is toegekend, en de werken van eerste nederzetting zijn reeds zeer gevorderd, dank zij der hulp, door het koloniaal gezag ter beschikking der maatschappij gesteld.

» De kleine kolonie van Aïn-Fouka maakt almede groote vorderingen. Zoo als ligtelijk te voorzien was, is die kleine, zich, onder het beschermheerschap van den maarschalk gouverneur, gevormd hebbende vereeniging van huisgezinnen, volkomen op den goeden weg. Sommigen onzer correspondenten hadden ons verkeerd onderrigt, toen zij ons de dorpen als mislukt, en de kolonisten als zeer ongelukkig beschreven. Wij hebben brieven gelezen, door kolonisten van Aïn-Fouka, aan zeer achtingswaardige ingezetenen dezer stad geschreven, en allen komen hierin overeen, dat de toestand der kleine kolonie ten hoogste voldoende is."

DUITSCHE POST.

Berlijn, 22 *October*.

Den 19den dezer is het schilderstuk, voorstellende de huldiging des Konings op den 15den October 1840, door afgevaardigden van de zes Duitsche provinciën, die aan gemelde plegtigheid hebben deel genomen, en de afbeelding daarvan hadden doen vervaardigen, plegtiglijk aan zijn Z. M. aangeboden geworden.

— Er heeft hier een voorval plaats gehad, hetwelk in de letterkundige wereld niet weinig vrolijkheid heeft verwekt. De aankondiging van de door de hoogleeraren aan onze akademie te houdene lessen wordt nog altijd in het Latijn gedaan, ofschoon vele dier lessen in het Hoogduitsch gehouden worden. Daar nu een der Hoogleeraren, de Heer Kosengarten, zich buitenslands bevindt, moest er aangekondigd worden, dat zijne voorlezingen geene plaats zouden hebben; de steller van het programma deze reden nu willende aangeven, heeft achter den naam van den Heer Kosengarten gesteld: *Barbaras terras peregrans* (buiten 's lands reizend); maar de policie heeft de woorden barbaras terras niet anders weten te vertalen dan door: *Barbaarsche landen*; en zich herinnerend dat de bedoelde professor eene reis in Rusland deed, hierin eene grove beleediging voor de Russen in het algemeen, maar voor den Keizer in het bijzonder gezien. De reeds aangeplakte aankondigingen zijn alzoo dadelijk afgescheurd, en de zich nog ter kanselarij der akademie bevindende in beslag genomen geworden.

— Een hoogadelijke speculateur biedt in de Duitsche *Algem. Zeitung* gelijk hij zegt, om pecuniele redenen en om zijnen naam te zien voortduren, » aan eenen zoon van goed ter faam staande ouders *voor geld* als den zijnen aan te nemen." Waaruit poogt men, in onzen tegenwoordigen industriëelen tijd, met al geld te trekken.

— Op de griffie van het geregtshof te Orleans moeten, volgens onze bladen, akten gevonden zijn, die over de vlugt van Lodewijk XVI naar Varennes, zoo men zegt, een geheel nieuw licht verspreiden.

Te Paramaribo, bij J. J. Engelbrecht.